

Устодони кафедраи таърихи забон ва типологи

ХОҶАЕВ ДАВЛАТБЕК – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

12-уми майи соли 1947 дар шаҳри Роғун ба дунё омада, соли 1966 мактаби миёна, соли 1972 факултети филологияи УДТ ба номи В.И. Ленин (ҳозира ДМТ)-ро хатм кардааст. Соли 1981 рисолаи номзадиашро дар мавзӯи «Чумлаҳои мураккаби тобеъ бо пайрави муайянкунанда дар забони тоҷикӣ» ва соли 2004 рисолаи докториашро дар мавзӯи «Афкори забоншиносии тоҷик дар асрҳои X-XVI» дифоъ намудааст.

Дар соли 1990 барои хизматҳои бисёрсолаи бунуқсон дар соҳаи маориф, саҳми арзанда дар таълиму тарбияи насли наврас бо нишони «Аълоҷии маорифи халқи РСС Тоҷикистон», соли 1998 бо медали «Хизмати шоиста», соли 2011 бо медали «20-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» сарфароз гардидааст.

Зери роҳбарии профессор Д. Ҳоҷаев 10 нафар рисолаи номзодии хешро дифоъ кардаанд. Ҳоло низ якчанд нафар тахти роҳбарии профессор Д. Ҳоҷаев ба навиштани рисолаи илмӣ машғуланд.

Муаллифи китобҳои «Абдусалом Деҳотӣ ва баъзе масъалаҳои забони адабии тоҷик» (1984), «Тарбияи ватандӯстию интернационалии ҷавонон» (1988), «Маҷмӯаи машқҳо аз синтаксис ва пунктуатсия» (1990), «Калиди дари ганҷ» (1990), «Синтаксис ва пунктуатсия» (1991), «Дарсҳои забони тоҷикӣ дар синфҳои 9» (1992), «Ташаккул ва таҳаввули илми забоншиносии форсу тоҷик дар асрҳои миёна» (1998), «Ҳоҷа Ҳасани Нисорӣ ва афкори забоншиносии ӯ» (2004), «Забони тоҷикӣ. Синфи 9» (2007; 2013), «Наҳв ва аломатгузорӣ» (ҳаммуаллиф) (2012), «Гуфтори нақӯ куҳан нагардад» (2011), «Афкори забоншиносии тоҷик дар асрҳои X-XVI» (2013), «Донишномаи мухтасари таърихи афкори забоншиносии тоҷик» (2017) (ба ҳаммуаллифӣ) ва зиёда аз 180 мақолаи илмӣ ва васоити дастурҳои таълимӣ мебошад.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: ҷонишини декани факултети филологияи тоҷики ДМТ оид ба таълим (1986-1987; 1997-2000), мудирӣ кафедраи забони адабии муосирӣ тоҷики факултети филологияи ДМТ (2001-2007), декани факултети филологияи ДМТ (2007-2008), мудирӣ кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ (2009-2012). Солҳои 2005-2010 узви Шӯрои олимони ДМТ, солҳои 2007-2011 Шӯрои диссертатсионии Институти забону адабиёти АИ ҶТ буда, аз соли 2008 узви Шӯрои диссертатсионии ДМТ мебошад. Ӯ аз соли 2015 раиси бахши забоншиносӣ дар назди Шӯрои диссертатсионии ДМТ аст. Аз соли 1995 аъзои Иттиҳодияи журналистони Тоҷикистон мебошад.

ГУЛНАЗАРОВА ЖИЛО БҮРИЕВНА –

номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

19-уми сентябри соли 1972 дар деҳаи Боғи Ҳабиби ноҳияи Муъминободи вилояти Кӯлоб (ҳоло вилояти Хатлон) таваллуд шуда, соли 1989 мактаби миёнаро бо медали нуқра, соли 1994 факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Тоҷикистонро бо дипломи аъло хатм карда, рисолаи номзадиро дар мавзӯи «Таснифоти маъноии феъл дар «Баҳористон»-и Абдурраҳмони Ҷомӣ» соли 2009 дифоъ намудааст.

Барои сахмгузор будан дар соҳаи маориф ва таълиму тарбияи насли наврас соли 2010 бо ифтихорномаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, соли 2012 бо ифтихорномаи Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон ва соли 2015 бо нишони «Аълочии маорифи Тоҷикистон» сазовор доништа шудааст.

Муаллифи китобу дастурҳои «Таснифоти маъноии феъл дар «Баҳористон»-и Абдурраҳмони Ҷомӣ» (2011), «Луғати феълҳои «Баҳористон»-и Абдурраҳмони Ҷомӣ» (2014), “Забони давлатӣ”. Китоби дарсӣ барои хонандагони синфи 5-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ, 2018)), “Забони давлатӣ”. Китоби дарсӣ барои хонандагони синфи 5-уми МТМУ таълимашон ба забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ, 2019)), “Забони давлатӣ”. Китоби дарсӣ барои хонандагони синфи 5-уми МТМУ таълимашон ба забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ, 2019)), барномаҳои таълимӣ ва зиёда аз 30 мақолаи илмӣ.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: солҳои 2006-2009 котиби илмии кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ; солҳои 2008-2011 раиси Шӯрои бонувону духтарони факултети филологияи ДМТ; солҳои 2012-2017 мудирӣ кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ; аз соли 2018 то ҳол котиби илмии Шӯрои диссертатсионии назди ДМТ; аз 01.10.2019 то ҳол мудирӣ кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ мебошад.

МИРБОБОЕВ АЗИЗ – номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

22-юми октябри соли 1957 дар ноҳияи Ишкошим ба дунё омада, соли 1975 мактаби миёна, соли 1980 факултети филологияи УДТ (ҳозира ДМТ), соли 1987 шӯбаи аспирантураи Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистонро хатм карда, соли 1991 рисолаи номзудаширо дар мавзӯи «Лексикаи чорводорӣ забони ваҳонӣ» дифоъ намудааст.

Дар соли 1997 барои ба нашр омода намудани фарҳанги

масодирӣ гӯйишҳои эронии Тоҷикистон ва саҳми арзанда дар рушди эроншиносӣ ба Ҷоизаи Мавлавии Бунёди байналмилалӣ забони форсӣ-тоҷикӣ сарфароз гардидааст.

Муаллифи китобҳои “Фарҳанги масодирӣ забонҳо ва гӯйишҳои эронии Тоҷикистон” дар ду ҷилд (бо ҳаммуаллифӣ, 1997); Фарҳанги номҳои тоҷикӣ (бо ҳаммуаллифӣ, 2000); “Девони Одамушшуаро Рӯдакӣ” (бо ҳаммуаллифӣ, 2002); “Иранистика” (бо ҳаммуаллифӣ, 2012), “Муқаддимаи филологияи эронӣ” (2015), барномаҳои таълимӣ ва зиёда аз 200 мақолаҳои илмӣ.

Таҳти таҳрири А. Мирбобоев бештар 50 китоб, аз ҷумла «Фарҳанги англисӣ-тоҷикӣ» (2005), «Фарҳанги тоҷикӣ ба русӣ» (2006), «Фарҳанги тоҷикӣ-англисӣ» (2008), «Фарҳанги Доро» (2013) ва ғайра нашр гардидааст.

Фаъолиятҳои ҷамъиятию роҳбарӣ: Солҳои 1997-2003 котиби илмӣ кафедраи таърихи забони факултети филологияи ДМТ, муовини декани факултети филологияи Донишгоҳи Славянии Россия ва Тоҷикистон оид ба илм; солҳои 1998-2007 узви Шӯрои илмӣ, узви Шӯрои диссертатсионӣ Донишгоҳи Славянии Россия ва Тоҷикистон; аз соли 2015 то ҳол мудирӣ кафедраи назария ва амалияи забоншиносии ДДОТ ба номи Садриддин Айнӣ ва ҳамзамон дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ.

САЛОМИЁН МУҲАММАДОВУД ҚАҶОМ

— доктори илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

12-уми феввали соли 1967 дар ноҳияи Мир Сайид Алиӣ Ҳамадонӣ вилояти Хатлон таваллуд шуда, соли 1984 мактаби миёнаро хатм кардааст. Соли 1992 факултети филологияи тоҷик ва соли 1996 шӯбаи аспирантураи Донишгоҳи давлатӣ Тоҷикистонро хатм карда, соли 2000 дар мавзӯи «Ифодаҳои маҷозӣ дар ғазалиёти Ҳофизӣ Шерозӣ» рисолаи номзадӣ ва соли 2018 рисолаи докториашро дар мавзӯи “Вижаҳои савтӣ, маъноӣ ва маҷозӣ фразеологияи забони ғазалиёти шоирони асрҳои XII-XIV” дифоъ кардааст.

Соли 2001 барои дастовардҳои илмӣ бо ҷоизаи Кумитаи ҷавонони назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи Исмоили Сомонӣ, соли 2007 барои хизматҳои бисёрсолаи бенуқсон дар соҳаи маориф, саҳми арзанда гузоштан дар таълиму тарбияи насли наврас бо нишони «Аълоҷии маорифи Тоҷикистон» ва чандин ифтихорномаҳои Донишгоҳ сарфароз гардонида шудааст.

Муаллифи китобу дастурҳои «Ифодаи маҷоз дар ғазалиёти Ҳофизӣ Шерозӣ» (2001), «Маҷмӯаи саволномаҳои тестӣ» (бо ҳаммуаллифӣ, дар

се нашр), Машқи хатти арабиасоси тоҷикӣ (2012), «Рисолат-ун-нойия»-Абдурахмонӣ Ҷомӣ» (2014), “Вижагиҳои савтӣ, маъноӣ ва маҷозию фразеологии забони ғазалиёти шоирони асрҳои XII-XIV” (2017), “Забони давлатӣ”. Барои хонандагони синфи 5-уми муассисаҳои таҳсилоти умумии таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2018)), Забони тоҷикӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2018)), Вижагиҳои савтӣ, маъноӣ ва маҷозию фразеологии забони ғазалиёти шоирони асрҳои XII-XIV (2018), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 5 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 5 таҳсилашон бо забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)), ҳамчунин, зиёда аз 100 мақолаи илмию оммавӣ.

Фаъолиятҳои ҷамъиятию роҳбарӣ: ҷонишини декани факултети филологияи ДМТ оид ба тарбия (1998-2000), ҷонишини декани факултети филологияи ДМТ оид ба таълим (2000-2004), мудирӣ кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ (2004-2008; 2018-2019), декани факултети филологияи ДМТ (2008-2013).

Аз моҳи октябри соли 2019 дар вазифаи директори пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистони Вазорати маориф ва илми ҶТ фаъолият дорад.

ҲОМИДОВ ДИЛМУРОД РАҶАБОВИЧ –

доктори илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

30-юми сентябри соли 1965 дар деҳаи Варгонзаи ноҳияи Китоби Ҷумҳурии Ўзбекистон таваллуд шуда, соли 1982 мактаби миёна, соли 1992 шӯбаи рӯзонаи факултети филологияи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон, соли 1997 шӯбаи аспирантураро хатм кардааст. Соли 1999 дар мавзӯи «Таҳқиқи лингвистии топонимҳои водии Кешруд» рисолаи номзадӣ ва соли 2018 рисолаи докториашро дар мавзӯи “Таҳқиқи забоншиносии гидронимҳои мавзеъҳои тоҷикнишини Мовароуннаҳри тарихӣ” дифоъ намудааст. Рисолаи докториаш «Таҳқиқи забоншиносии гидронимҳои Осиёи Миёна» омодаи дифоъ аст. Дар соли 2016 барои хизматҳои бисёрсолаи бениҳсон дар соҳаи маориф, саҳми арзанда дар таълиму тарбияи насли наврас бо нишони «Аълочии маорифи Тоҷикистон» сазовор доништа шудааст.

Муаллифи китобҳои «Топонимияи водии Кешруд» (2002, 2014), «Шевашиносии тоҷик» (2006), «Сарнавишти вожаҳо» (2006), «Таърихи забони тоҷикӣ» (бо ҳаммуаллифӣ (2007)), «Лафзи хуш дар чилва орад маънии гуфторро» (2010), «Варгонза» (2012), «Фарҳанги мухтасари гидронимҳои эроннасли Мовароуннаҳр» (2013), «Баррасии

забоншиносии номвожаҳои чуғрофии водии Кешрӯд» (2014), Фарҳанги мухтасари гидронимҳои эронӣ Моҳаруннаҳр (2018), «Забони давлатӣ». Китоби дарсӣ барои синфи 8-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2018)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 8 таҳсилашон бо забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 8 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)) ва беш аз 120 мақолаи илмиву оммавӣ.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: аз соли 2009 роҳбари Маркази омӯзиши забонҳои ДМТ буда, ҳамзамон аз моҳи сентябри соли 2015 раиси Шӯрои илмӣ-методии факултети филологияи ДМТ аст. Узви Иттиҳодияи рӯзноманигорони Тоҷикистон мебошад.

ШАРИПОВА ФАРАНГИС ХУДОИЕВНА – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

10-уми октябри соли 1970 дар шаҳри Душанбе таваллуд шуда, соли 1987 мақолаи миёна, соли 1992 факултети филологияи тоҷики ДМТ ва соли 2000 шӯбаи рӯзонаи аспирантураи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро хатм кардааст. Рисолаи номзадиро дар мавзӯи «Хусусиятҳои лексикӣ-семантикии «Кашф-ул-маҳҷуб»-и Алӣ Ҳуҷвирӣ Ғазнавӣ» соли 2002 ва соли 2013 рисолаи докториро дар мавзӯи «Таҳаввули ҷумлаи содаи забони тоҷикӣ» дифоъ намудааст.

Соли 2016 барои хизматҳои шоиста дар соҳаи маориф ба нишони «Аълоҷии маорифи Тоҷикистон» сазовор доништа шудааст.

Муаллифи китобҳои «Хусусиятҳои вожагонии «Кашф-ул-маҳҷуб»-и Алӣ Ҳуҷвирӣ Ғазнавӣ» (2012), «Таҳаввули ҷумлаи содаи забони тоҷикӣ» (2013), «Забони паҳлавӣ. Адабиёт ва дастури он» (баргардон аз хатти форсӣ, соли 2013), «Забони давлатӣ». Китоби дарсӣ барои синфи 11-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (2018), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 11 таҳсилашон бо забони туркманӣ (2019), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 11 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (2019) ва беш аз 50 мақолаи илмиву оммавӣ.

МУХТОРОВ ЗАЙНИДИН МУХТОРОВИЧ – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи таърихи забон ва типология.

28-уми октябри соли 1967 дар шаҳри Панҷакент таваллуд шудааст. Соли 1992 факултети филологияи ДМТ-ро хатм намудааст.

Соли 1999 рисолаи номзадиро дар мавзӯи «Лексикаи ирфонии ғазалиёти Саной» ва соли 2013 рисолаи докториро дар мавзӯи «Соҳт ва маъноӣ матн дар забонҳои тоҷикӣ ва русӣ» дифоъ кардааст.

Дар соли 2010 барои хизматҳои бисёрсолаи бенуқсон дар соҳаи маориф, саҳми арзанда дар таълиму тарбияи насли наврас бо нишони «Аълочии маорифи Тоҷикистон» ва соли 2013 барои тарғибу ташвиқи сиёсати давлатӣ дар соҳаи фарҳангу маориф бо нишони «Аълочии фарҳанги Тоҷикистон» сазовор доништа шудааст.

Муаллифи китобу монографияҳои «Лексикаи ирфонии ғазалиёти Саной» (2001), «Таърихи забони тоҷикӣ» (2003), «Дастур барои тренерони барномаи «Хониш ва китобат дар рушди тафаккури интиқодӣ» (2008), «Структура и семантика текста» (2013), «Култура академического письма» (2015), «Лингвистический анализ текста» (2015), «Забони давлатӣ». Китоби дарсӣ барои синфи 4-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2018)), Машқи хатти настаълиқ (2018), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 4 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ 2019)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 4 таҳсилашон бо забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ 2019)) ва бештар аз 60 мақолаи илмию оммавӣ аст.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: аз 4-уми январӣ соли 2009 то 3-юми октябри соли 2014 директори Китобхонаи илмии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон; солҳои 2008-2015 узви Коллегияи адвокатҳои шаҳри Душанбе; аз соли 2009 узви «Ассотсиатсияи байналмилалӣ Хониш»; аз соли 2014 раиси Кумитаи авроосиёии «Ассотсиатсияи байналмилалӣ маърифат» (International Literacy Association); аз январӣ соли 2016 директори Пажӯҳишгоҳи идоракунии давлатӣ ва хизмати давлатии Донишқадаи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

ҲАЛИМОВА САФАРГУЛ ШАРИФОВНА – номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи милли Тоҷикистон.

4-уми майи соли 1968 дар ноҳияи Ваҳдат таваллуд шуда, соли 1985 мактаби миёна, соли 1990 факултети филологияи ДМТ, соли 1997 аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм кардааст. Рисолаи номзадиашро дар мавзӯи “Лексикаи касбу ҳунар дар осори Сайидои Насафӣ” соли 2002 дифоъ намудааст.

Муаллифи китобҳои “Вожаю истилоҳоти пешаварӣ дар осори Сайидои Насафӣ” (2014), “Забони давлатӣ”. Китоби дарсӣ барои синфи 8-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2018)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 8 таҳсилашон бо забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 8 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)), барномаҳои таълимӣ ва беш аз 30 мақолаи илмӣ.

ИСМАТУЛЛОЗОДА ШИРИН – доктори илмҳои филология, профессор.

14-уми март соли 1970 дар ноҳияи Ҳисор таваллуд шуда, соли 1992 шӯбаи рӯзонаи факултети филологияи тоҷики ДМТ, соли 1997 шӯбаи рӯзонаи аспирантураи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро хатм карда, рисолаи номзадиро соли 2007 дар мавзӯи «Баъзе хусусиятҳои лексикӣ-семантикии ғазалиёти Камол» ва рисолаи докториро соли 2014 дар мавзӯи «Хусусиятҳои забонӣ ва қорбурди истилоҳоти соҳавӣ дар асрҳои XI-XII» дифоъ намудааст.

Муаллифи китобҳои «Дафтари ишқ (Баъзе хусусиятҳои лексикӣ-семантикии ғазалиёти Камол)», «Баъзе масъалаҳои назариявии илми истилоҳшиносӣ», «Истилоҳоти тиббии «Захираи Хоразмшохӣ»-и Исмоили Чурҷонӣ», «Луғати русӣ ба тоҷикии истилоҳоти геологӣ», таҳия ва баргардони «Ғазалиёти Анварӣ», “Забони давлатӣ”. Китоби дарсӣ барои синфи 7-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2018)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 7 таҳсилашон бо забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 7 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ (2019)) ва зиёда аз 40 мақолаи илмӣ.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: солҳои 2007-2009 дар вазифаи муовини декани факултети филологияи ДМТ оид ба тарбия фаъолият намудааст; солҳои 2009-2012 дар вазифаи сардори Раёсати илм ва

навоарии техникии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон; аз моҳи июли соли 2013 то соли 2014 директори Муассисаи нашриявии «Маориф»-и Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон; солҳои 2014-2015 дар вазифаи муовини ректор оид ба таълим ва корҳои методии Донишгоҳи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода; аз соли 2015 то ҳол директори Коллеҷи омӯзгории шаҳри Душанбе мебошад.

Дар айни замон дар кафедраи таърихи забон ва типология ба сифати ҳамкор фаъолият дорад.

КАМОЛОВ ХУРШЕД МАҲМАДИСОҚОВИЧ – номзоди илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

13-уми июни соли 1976 дар ноҳияи Панҷакенти вилояти Суғд ба дунё омадааст. Соли 1993 мактаби миёна, соли 1998 шӯбаи рӯзонаи факултети филология ва соли 2007 шӯбаи рӯзонаи аспирантураи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм намудааст. Соли 2007 дар мавзӯи “Ибораҳои изофӣ дар “Таърихи Табарӣ”-и Балғамӣ” рисолаи номзадӣ дифоъ кардааст.

Барои хизматҳои бенуқсон дар соҳаи маориф бо “Ифтихорнома”-и ДМТ ва “Ифтихорномаи”-и Вазорати маориф ва илми ҶТ қадрдонӣ гардидааст.

Муаллифи китобу дастурҳои “Ибораҳои изофӣ” (2011), «Маҷмӯаи саволномаҳои тестӣ барои дохилшавандагони макотиби олий» (бо ҳаммуаллифӣ) (2012), “Омӯзиши хат ва имлои форсии классикӣ” (2015), Машқи хатти арабиасос (2015), “Муҳовараи тоҷикӣ-англисӣ-чехӣ” (бо ҳаммуаллифӣ) (2017), “Забони давлатӣ”. Китоби дарсӣ барои синфи 4-уми МТМУ таълимашон ба забони русӣ (бо ҳаммуаллифӣ) (2018)), Машқи хатти настаълиқ (2018), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 4 таҳсилашон бо забони қирғизӣ (бо ҳаммуаллифӣ 2019)), «Забони давлатӣ». Барои хонандагони синфи 4 таҳсилашон бо забони туркманӣ (бо ҳаммуаллифӣ 2019)), барномаҳои таълимӣ ва бештар аз 40 мақолаи илмӣ.

Мавсуф хунари хушнависӣ дорад ва китоби дарсии “Алифбои арабии тоҷикӣ ва имлои он” (муаллиф Қосимова М. Н., 2002)-ро хаттотӣ намудааст.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: танзимгари Маркази омӯзиши забонҳои ДМТ (2002-2009), мудири Маркази омӯзиши забонҳои ДМТ (2009-2010), муовини декани факултети филологияи ДМТ оид ба масоили тарбиявӣ (2010-2015). Аз соли 2014 то имрӯз раиси бюрои иттифоқи касабаи факултети филологияи ДМТ мебошад.

САЪДУЛЛОЗОДА УМЕДҶОН ҚУДРАТУЛЛО – номзади илмҳои филологӣ дотсенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

4-уми январи соли 1982 дар деҳаи Ромити шаҳри Ваҳдат таваллуд шуда, соли 2000-ум мактаби миёна, соли 2005 факултети филологияи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро хатм кардааст.

Рисолаи номзадиро дар мавзӯи «Хусусиятҳои луғавӣ ва маъноии «Футувватномаи султони»-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ» соли 2010 дифоъ намудааст.

Муаллиф ва мураббӣ «Футувватномаи султони»-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ (2010) (таҳия ва ба нашр омода намудани матни мукамал (бо ҳаммураббӣ); китобҳои «Вожаҳои муарраби тоҷикӣ дар «Қуръони маҷид» (2011); «Муҳовараи тоҷикӣ-англисӣ-русӣ-арабӣ» (бо ҳаммуаллифӣ, 2012)); «Хусусиятҳои луғавӣ ва маъноии «Футувватномаи султони»-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ (2013); Муҳовараи тоҷикӣ-англисӣ-чехӣ (бо ҳаммуаллифӣ, 2017)) ва беш аз бист мақолаи илмӣ.

Фаъолияти ҷамъиятию роҳбарӣ: Раиси Шӯрои олимони ҷавони факултети филологияи ДМТ (2008-2010); Раиси Шӯрои кураторони факултети филологияи ДМТ (2010-2015); аз соли 2015 ҷонишини декани факултети филологияи ДМТ оид ба таълим мебошад.

ЧОБИРОВ АБДУҚОДИР БИЛОЛОВИЧ – номзади илмҳои филологӣ, ассистенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

1-уми феввали соли 1991 дар деҳаи Арақчини ҷамоати деҳоти Чорбоғи ноҳияи Варзоб таваллуд шудааст. Мактаби миёнаро соли 2009 ва Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро соли 2014 хатм кардааст.

Аз моҳи январи соли 2015 то моҳи январи соли 2018 аспиранти шӯбаи рӯзонаи аспирантураи ДМТ буд. Аз моҳи феввали соли 2018 ба сифати ассистенти кафедраи таърихи забон ва типологияи факултети филологияи ДМТ фаъолият дорад.

2-юми майи соли 2019 рисолаи илмӣ хешро дар мавзӯи «Вижагиҳои забонии китоби «Бахше аз тафсири куҳан»» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ ҷимоя намудааст.

Муаллифи мақолаҳои зерин аст: “Бархе аз вижагиҳои овоии китоби «Бахше аз тафсири куҳан» (2015); “Номи мафҳумҳои хешовандӣ дар китоби «Бахше аз тафсири куҳан» (2016); “Шарҳи чанд вожаи китоби «Бахше аз тафсири куҳан» (2017); “Корбурди пасвандҳои ҷамъбандӣ дар китоби «Бахше аз тафсири куҳан» (2018); “Вожагузинӣ дар тарҷума ва тафсириҳои порсии Қуръон (асрҳои X-XI) (2018).